

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010137
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8314010137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom 9. septembra 2014, v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné zo 17. júna 2014, sp. zn. 3T/24/2014, vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. C. C., nar. X.XX.XXXX v N., trvale bytom I. R. C., T. XXXX/X

ukladá

podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zákona prihladajúc na § 36 písm. l), k) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom zo 17. júna 2014, sp. zn. 3T/24/2014, uznal obž. C. C. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že 08. októbra 2013 v čase okolo 12.00 hod. v predajni „čínsky obchod“, nachádzajúcej sa na Námestí slobody v H., na druhom poschodí pri regáloch s topánkami, odcudzil K. D., ktorá sa zohla k spodnému regálu, z kabelky, ktorú držala v ruke, peňaženku hnedej farby nezistenej značky, v ktorej sa nachádzali jej osobné doklady, a to občiansky preukaz, karta VZP, bankomatová platobná karta k účtu N. banky č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno K. D., finančná hotovosť vo výške 350,- eur a 10 ks stravných lístkov Chéque Déjeuner v nominálnej hodnote 3,- eur za jeden lístok, čím K. D. spôsobil škodu 390,- eur.

Za to mu podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona prihladajúc na § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní dvadsať mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal obž. C. C. proti nemu ústne do zápisnice odvolanie, rozsah ktorého vymedzil tak, že toto smeruje iba proti výroku o treste.

V dodatočne predložených dôvodoch odvolania uvádza, že súd pri ukladaní trestu aplikoval aj § 38 ods. 3 Tr. zákona, teda že ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, avšak v skutočnosti mu trest zodpovedajúci § 38 ods. 3 Tr. zákona v takto upravenej hornej hranici trestnej sadzby neuložil. Súd podľa odvolateľa správne konštatoval, že k poľahčujúcim okolnostiam je potrebné na jeho strane prihliadnuť, pretože sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu tým, že sám dobrovoľne počas prípravného konania nahradil spôsobenú škodu [§ 36 písm. k) Tr. zákona], priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Tr. zákona] a že napomáhal tiež príslušným orgánom pri objasňovaní tejto jeho trestnej činnosti [§ 36 písm. l) Tr. zákona] a nebola zistená žiadna okolnosť v tomto konaní, ktorú by bolo možné považovať za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zákona. Teda napriek prevahe poľahčujúcich okolností sa sudca pri ukladaní trestu ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zákona neriadil. V tejto súvislosti poukazuje na to, že pri trestnom čine podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona je trestná sadzba až na dva roky, t.j. 24 mesiacov, a pri znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu je potom trestná sadzba znížená o 8 mesiacov, t.j. horná hranica pri tomto znížení u tohto prečinu potom činí 16 mesiacov. Uložený trest tak nezodpovedá trestu, ktorý by mu mal byť uložený pri aplikácii tohto zákona. Napáda tiež dĺžku skúšobnej doby v trvaní troch rokov, ktorú považuje za neprimerane prísnu. Vie sice, že v minulosti bol súdne trestaný, avšak vo všetkých veciach sa v skúšobnej dobe osvedčil. Preto vzhľadom na všetky doterajšie odsúdenia, ktoré mu boli zahladené, sa na neho hľadí, akoby nebol doteraz trestaný. Vzhľadom na vyššie uvedené potom navrhuje, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a uložil mu trest miernejší v rámci upravenej trestnej sadzby pri zohľadnení § 38 ods. 3 Tr. zákona s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože napadnutým rozsudkom je porušené ustanovenie Trestného zákona [§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku].

Je totiž nutné v celom rozsahu prisvedčiť námietke odvolateľa v tom, že ak okresný súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, mohol mu za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložiť iba trest odňatia slobody až na šesťnásť mesiacov. Okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov je tak uložený mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd navyše zistil, že okresný súd u obžalovaného nesprávne prihliadol na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že bol už za trestný čin odsúdený [§ 37 písm. m) Tr. zákona]. Jeho predchádzajúce odsúdenia súdmi Slovenskej republiky totiž boli zahladené a hoci bol v minulosti opakovane odsúdený aj súdmi Českej republiky, tieto nadobudli právoplatnosť pred 1. januárom 2013. Preto podľa § 438e Tr. zákona ani na ne nie je možné v tomto smere prihliadnuť.

Okrem toho okresný súd obžalovanému nesprávne priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. O túto poľahčujúcu okolnosť totižto ide iba v tých prípadoch, ak páchatel vyvinie nejakú osobitnú aktivitu pri objasňovaní trestnej činnosti, bez ktorej by bolo objasnenie trestnej činnosti neúspešné alebo sťažené, napr. označí dôkaz, alebo spolupáchateľa, ktorí neboli orgánom činným v trestnom konaní známi. Žiadnu takúto aktivitu však obžalovaný nevyvinul a len samotné priznanie v tomto smere postačovať nebude, pretože priznanie, ako poľahčujúca okolnosť, už je obsiahnuté v poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona.

Na druhej strane však treba uviesť, že obžalovanému poľahčuje to, že sa pričínil o odstránenie škodlivého následku [§ 36 písm. k) Tr. zákona].

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd uzatvára, že u obžalovaného je daná prevaha poľahčujúcich okolností. Preto po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám rozhodol tak, že

obžalovanému uložil trest odňatia slobody na hornej hranici podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona upravenej trestnej sadzby, t. j. vo výmere šesťnásť mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Súd viazaný zákazom zmeny rozhodnutia v neprospech obžalovaného, vychádzal pritom z toho, že obžalovaný už v minulosti opakovane (7x) spáchal majetkový trestný čin, čo svedčí o výrazne sťažených možnostiach jeho nápravy. Treba pritom zdôrazniť, že skutočnosť, že došlo k zahladeniu týchto odsúdení, neznamená zároveň aj zánik faktu, že obžalovaný v minulosti spáchal trestný čin a na túto okolnosť je súd pri posudzovaní osoby páchatela a možností jeho nápravy povinný prihliadnuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.